

5. 2. 2002

ID: 15711

Důvod pro prominutí zmeškání lhůty

Omluvitelným důvodem pro prominutí zmeškání lhůty ve smyslu § 58 o.s.ř. není nedostatečná spolupráce se zástupcem na základě plné moci.

Omluvitelným důvodem pro prominutí zmeškání lhůty ve smyslu § 58 o.s.ř. není nedostatečná spolupráce se zástupcem na základě plné moci.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 16.1.2001, sp.zn. 28 Cdo 2543/99)

Nejvyšší soud rozhodl ve věci o vydání nemovitosti, o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání a o odklad vykonatelnosti rozsudku Okresního soudu v Rakovníku ze dne 27.5.1998, č.j. 4 C 240/92-201, a proti usnesení téhož soudu ze dne 5.6.1998, č.j. 4 C 240/92-209, tak, že dovolání odmítl.

Z odůvodnění :

Právní nástupci původní žalobkyně (A. K., která v průběhu řízení v roce 1994 zemřela), se domáhali žalobou podanou u soudu dne 31.03.1992, povinnosti žalovanému Městu R. uzavřít s nimi dohodu a vydat jim pozemek parc.č.45/1 v katastrálním území R. s tím, že žalovanému městu bude vydána kupní cena za pozemek ve výši 6.970,-Kč.

Okresní soud v Rakovníku rozsudkem ze dne 12.února 1998, č.j. 4 C 240/92-179 vyhověl žalobě a rozhodl tak, že žalované Město R. je povinné vydat žalobcům pozemek parc.č. 45/1, zapsaný na listě vlastnictví č.3034 pro obec a katastrální území R. u Katastrálního úřadu v R., do jejich podílového spoluvlastnictví každému jednou polovinou; dále uložil povinnost žalovanému Městu R. zaplatit žalobcům na náhradu nákladů řízení 7.800,-Kč a na účet soudu náhradu znalečného 450,-Kč, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 30.října 1998, sp.zn. 28 Co 584/98 a sp.zn. 28 Co 585/98, odvolání žalovaného Města R. proti usnesení Okresního soudu v Rakovníku ze dne 27.5.1998, č.j. 4 C 240/92-201, (jímž byl zamítnut návrh žalovaného města o odklad vykonatelnosti rozsudku Okresního soudu v Rakovníku ze dne 12.2.1998, č.j. 4 C 240/92-179), a usnesení ze dne 5.6.1998 č.j. 4C 240/92-209, (kterým soud prvního stupně žádost žalovaného města o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání zamítl), tato usnesení soudu prvního stupně potvrdil.

V odůvodnění svého rozhodnutí odvolací soud po přezkoumání obou napadených usnesení soudu prvního stupně v celém rozsahu dospěl k závěru, že obě odvolání nejsou důvodná.

Odvolací soud proto odkázal na správné závěry a správné důvody, o něž opřel svá rozhodnutí soud prvního stupně. Odvolací soud shledal správnými závěry soudu prvního stupně o tom, že žalovaný byl v řízení řádně zastoupen advokátkou, na základě plné moci, která jí byla udělena dne 17.10.1994 starostou města a která je založená ve spise na čl.114. Žádná jiná plná moc pro nynějšího zástupce žalovaného města ve spise není. Není ve spise ani žádné sdělení žalovaného o odvolání této plné moci, ani o udělení plné moci Mgr. I. Ch., přede dnem 28.4.1998, kdy ve věci došlo na adresu Okresního soudu v Rakovníku první podání nynějšího právního zástupce žalovaného města. Až po tomto datu byla založena do spisu jemu udělená plná moc (v ověřené kopii). Ze spisu pak dále vyplývá, že pod č.j. 15 Co 231/94 byla věc vedena u Krajského soudu v Praze jako u soudu odvolacího až do jeho rozhodnutí, usnesením ze dne 12.5.1997, jež bylo doručeno zástupci žalovaného dne 3.7.1997. Tedy od té doby bylo známo řádně zastoupenému žalovanému, že spis je opět u soudu prvního stupně, neboť usnesením odvolacího soudu ze dne 12.5.1997 byl předchozí rozsudek soudu prvního stupně zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Pak v dalším průběhu řízení tento soud doručoval řádně zástupkyni žalovaného písemnosti dne 1.10.1997, 20.11.1997 a 20.1.1998 bylo doručeno předvolání k jednání u soudu. Také rozsudek, který byl vyhlášen 12.2.1998, byl doručen do vlastních rukou dne 9.3. 1998 a dne 27.3.1998 byla právní zástupkyni žalovaného města doručena i výzva k zaplacení soudního poplatku.

Protože žalovaný nesdělil soudu prvního stupně v době vyhlášení rozsudku, že zanikla plná moc, kterou udělil k zastupování JUDr.Z. Ch., nebylo tak procesnímu soudu doloženo udělení plné moci jinému zástupci.

Z uvedených důvodů se odvolací soud ztotožnil s právními závěry soudu prvního stupně, o které opřel obě svá rozhodnutí. Pokud jde o žádost žalovaného o prominutí zmeškání lhůty, poukázal na ustanovení § 204 odst.3 o.s.ř. (za podmínek daných v ustanovení § 58 o.s.ř.), podle něhož lze prominout zmeškání lhůty, jen došlo-li, ke zmeškání z omluvitelného důvodu a účastník byl vyloučen z úkonu, jenž mu přísluší. Takovým omluvitelným důvodem však nemůže být nedostatečná spolupráce se zástupcem na základě plné moci, zejména jde-li o advokáta. Ani pro odklad vykonatelnosti nebyly splněné zákonné předpoklady; proto potvrdil obě usnesení soudu prvního stupně jako věcně správná.

Usnesení odvolacího soudu bylo doručeno advokátu, který žalované město zastupoval, dne 17.12.1998; dovolání žalovaného došlo soudu prvního stupně dne 18.1.1998, tedy ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst.1 o.s.ř. V dovolání bylo navrhováno zrušení usnesení soudu obou stupňů a vrácení věci k dalšímu řízení soudu prvního stupně. Žalované město setrvalo na svých již vznesených námitkách o tom, že rozsudek, kterým bylo žalobě vyhověno, byl vydán v době, kdy žalované město ukončilo dohodu o právním zastoupení JUDr.Z. Ch. z R. a byla již udělená nová plná moc k zastupování ve věci Mgr. I. Ch., advokátovi v P. Uvedený advokát o této skutečnosti informoval odvolací soud dne 2.2.1998, tedy ještě před vydáním jeho rozsudku ze dne 17.2.1998. Nebyli proto informováni (žalované město ani nový právní zástupce), že věc byla v únoru 1998 vrácena odvolacím soudem prvního stupně. Soud, který o této věci jednal, byl řádně o změně právního zastoupení žalované informován. Tvrdil proto, že rozhodl-li soud prvního stupně dne 12.2.1998, aniž se mohl jeho zástupce jednání zúčastnit, nedoručil rozsudek žalovanému ani jeho zástupci, došlo k naplnění toho, co je uvedeno v § 237 odst.1 písm.f) o.s.ř., což zakládá mu právo k podání dovolání. Poukázal proto dále na ustanovení § 24 věta první, § 28 odst.3 o.s.ř. s uvedením, že soud se zástupcem účastníka jedná do té doby, dokud mu není oznámen zánik plné moci odvoláním, nebo vypověděním

plné moci. Odvolání nebo vypovědění jsou vůči soudu účinné od okamžiku, kdy mu byla tato skutečnost oznámena. Tvrdil, že dne 12.2.1998 jednal a rozhodl soud v nepřítomnosti žalovaného, který v této době již byl zastoupen jiným advokátem; a byla mu proto odňata možnost jednat před soudem a proto mu nezbývá než podat dovolání a též požádat o odložení vykonatelnosti rozsudku Okresního soudu v Rakovníku ze dne 12.2.1998, č.j. 4 C 240/92-179.

Žalobci se k dovolání žalovaného nevyjádřili.

Při posuzování tohoto dovolání vycházel dovolací soud z ustanovení části dvanácté, hlavy první, bodu 17 zákona č. [30/2000](#) Sb., jímž byl změněn a doplněn občanský soudní řád, (zákon č. [99/1963](#) Sb.), podle něhož dovolání proti rozhodnutí odvolacího soudu, vydaným přede dnem účinnosti tohoto zákona nebo vydaným po řízení, provedené podle dosavadních právních předpisů se projednají a rozhodne se o nich podle dosavadních právních předpisů (tj. podle občanského soudního řádu ve znění před novelizací zákonem č. [30/2000](#) Sb.).

V daném případě se dovolací soud musel nejdříve zabývat otázkou přípustnosti dovolání žalovaného města, které pokládalo za nesprávné usnesení soudu obou stupňů, jímž byl zamítnut návrh žalovaného města, na povolení odkladu vykonatelnosti rozsudku soudu prvního stupně, jakož i dalšího usnesení soudu prvního stupně o zamítnutí žádosti žalovaného města o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání, které obě usnesení odvolací soud svým usnesením potvrdil.

Podle ustanovení § 238a odst.1 o.s.ř., je přípustné dovolání proti usnesení odvolacího soudu, jímž bylo změněno usnesení soudu prvního stupně ve věci samé, dále proti usnesení odvolacího soudu ve věci samé, jímž bylo rozhodnutí soudu prvního stupně potvrzeno, jestliže odvolací soud ve výroku rozhodnutí vyslovil, že dovolání je přípustné, protože jde o rozhodnutí po právní stránce zásadního významu.

Podle ustanovení § 237 odst.1 písm. f) o.s.ř. dovolání je přípustné proti rozhodnutí odvolacího soudu, jestliže účastníku řízení byla v průběhu řízení nesprávným postupem soudu odňata možnost jednat před soudem.

Dovolatel přípustnost dovolání v dané věci odůvodnil tím, že soud prvního stupně rozhodl rozsudkem dne 12.2.1998, č.j. 4 C 240/92-179 (jímž uložil žalovanému povinnost vydat žalobcům požadované nemovitosti, aniž by měl žalovaný prostřednictvím svého právního zástupce možnost se tohoto jednání zúčastnit, nedoručil uvedený rozsudek žalovanému ani jeho právnímu zástupci; proto došlo ve smyslu ustanovení § 237 odst.1 písm.f) o.s.ř. nesprávným postupem k odnětí možnosti jednat před soudem.

Odnětím možnosti jednat před soudem, se rozumí takový postup soudu, jímž znemožnil účastníku řízení realizaci těch procesních práv, který občanský soudní řád dává. Pro přípustnost dovolání není rozhodné, zda byla účastníku řízení odňata možnost jednat před soudem v odvolacím řízení, nebo před soudem prvního stupně (viz. rozhodnutí uveřejněné pod č.25/1993 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, vydávané Nejvyšším soudem).

Z obsahu spisu dovolací soud dovozoval, že rozsudek soudu prvního stupně ze dne 12. února 1998, č.j.4 C 240/92-179, kterým bylo žalobě žalobců vyhověno, bylo doručeno žalovanému městu zastoupenému JUDr. Z. Ch., advokátkou v R., podle doručenký o převzetí jednání určeného na den 5.2.1998, kdy bylo jednání odročené na 12. února 1998. Rozsudek jmenovaná převzala 9.3.1998 a právní moci rozsudek nabyl 25.3.1998.

Ve spise není žádný doklad o ukončení zastupování žalovaného Města R. JUDr. Z. Ch., a ani zpráva o udělení nové plné moci pro Mgr. I. Ch., advokáta v P.

Na čl.190 spisu soudu prvního stupně je založené oznámení Mgr. I. Ch. ze dne 2. února 1998, které došlo tomuto soudu dne 28.4.1998, o změně právního zastoupení žalovaného s tím, že žalovaný ukončil právní zastoupení advokátkou JUDr. Z. Ch. a jemu byla v této věci udělena plná moc k zastupování. Zároveň žádal o sdělení procesního stádia tohoto řízení. Soud prvního stupně uvedenému zástupci zaslal přípis ze dne 28.4.1998 a informoval ho o stavu věci. Přípis byl převzat 5.5.1998 a potom Mgr. I. Ch. (čl. 193) žádal o doručení rozsudku ze dne 12.2.1998 a o odklad vykonatelnosti tohoto rozsudku. Na čl.196 je založený přípis tohoto nového zástupce adresovaný odvolacímu soudu ze dne 2. února 1998, který došel soudu prvního stupně 18.5.1998, (jde o změnu právního zastoupení žalovaného). Na čl.202 je odvolání proti usnesení soudu prvního stupně o zamítnutí návrhu na odklad vykonatelnosti rozsudku a na čl.206 pak odvolání proti rozsudku o žádosti o prominutí zmeškané odvolací lhůty ze dne 3.6.1998, které došlo soudu prvního stupně 5.6.1998, a na čl.212 odvolání proti usnesení o zamítnutí žádosti o prominutí zmeškání lhůty ze dne 17.června 1998.

Odvolací soud k odvolání žalovaného Města R., zastoupeného Mgr. I. Ch., usnesením ze dne 30.října 1998, sp.zn. 28 Co 584/99 a 28 Co 585/99, obě usnesení soudu prvního stupně potvrdil, poté co se ztotožnil s právními závěry soudu prvního stupně a obě odvolání považoval za neodůvodněné. Pokládal za doloženo ze spisu, že soud prvního stupně jednal v řízení s advokátkou JUDr. Z. Ch., na základě plné moci ze dne 17.10.1994, založenou na čl.114 spisu. Plná moc pro Mgr. I. Ch., jako nového zástupce žalovaného města ve spise není. Ve spise není ani žádné sdělení o odvolání dřívější plné moci a o udělení plné moci Mgr. I. Ch. před 28.4.1998. Až po tomto datu byla založena plná moc od žalovaného v ověřené kopii. Protože odvolací soud neshledal vzhledem k výše uvedenému a ani důvody pro prominutí zmeškání lhůty na základě podané žádosti, obě odvolání proti usnesením o zamítnutí odkladu vykonatelnosti rozsudku i neprominutí žádosti o zmeškání lhůty potvrdil.

Dovolací soud zjistil, že dovolání směřovalo proti usnesení odvolacího soudu, jímž byly potvrzené obě usnesení soudu prvního stupně, a nešlo o případ usnesení soudu prvního stupně, v němž by bylo usnesení změněno, ani o případ, že by odvolací soud vyslovil, že je dovolání přípustné. Nebyly tedy splněné podmínky přípustnosti dovolání ani podle ustanovení § 237 odst.1 písm.f) o.s.ř. totiž, že by byla nesprávným postupem soudu účastníku odňata možnost jednat před soudem. Proto tu nebylo dovolání přípustné (§ 238 odst.1. § 239 odst.1 ani § 237 odst.1 písm.f/ o.s.ř.). Protože neshledal dovolací soud v daném případě přípustnost dovolání, nezbylo, než přikročit k odmítnutí dovolání (podle ustanovení § 243b odst. 4 a § 218 písm.,c) o.s.ř., jako dovolání nepřípustného.

Další články:

- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení, insolvence](#)
- [Nepřiměřená délka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výše výživného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výživné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Započtení pohledávek \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)